

A person wearing a green shirt, dark pants, and a yellow helmet is rappelling down a large, powerful waterfall. The water is white and turbulent. The person is holding onto a rope and is positioned in the center of the frame. The background is the dark, wet rock of the waterfall.

WayScience

VI Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція

«Сучасний рух науки»

WayScience

VI Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція

«Сучасний рух науки»

Редакція Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience»

Матеріали подані в авторській редакції. Редакція журналу не несе відповідальності за зміст тез доповіді та може не поділяти думку автора.

Сучасний рух науки: тези доп. VI міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 4-5 квітня 2019 р. – Дніпро, 2019. – 1395 с.

VI міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Сучасний рух науки» присвячена головній місії Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience» – прокласти шлях розвитку сучасної науки від ідеї до результату.

Тематика конференцій охоплює всі розділи Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience», а саме:

- державне управління;
- філософські науки;
- економічні науки;
- історичні науки;
- юридичні науки;
- сільськогосподарські науки;
- географічні науки;
- педагогічні науки;
- психологічні науки;
- соціологічні науки;
- політичні науки;
- інші професійні науки.

Список літератури:

1. Андреев В.И. Педагогика творческого саморазвития, инновационный курс. – Казань: Казанский университет, 1998. – 320с.
2. Мендель Б.Р. Интеллектуальная игра: на перекрестке научных дисциплин // Педагогика. – 2006. – №7. – С.44-48.
3. Поніманська Т.І. Дошкільна педагогіка. Навч. посібник. – Київ: Академвидав, 2006. – 456с.
4. Талызина Н., Яковлев Ю. Особенности формирования шахматных учений при разных типах ориентировочной деятельности // Зависимость обучения от типа ориентировочной деятельности. – Москва: МГУ, 1988. – С.81-83.

**МОДЕЛЮВАННЯ РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ РОЗВИТКУ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА****Пристемський О.С.**

кандидат економічних наук,
доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

Подаков Є.С.

кандидат економічних наук,
доцент, доцент кафедри менеджменту організацій
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

У сучасних умовах розвиток сільського господарства повинен відбуватися відповідно до загальних світових тенденцій та враховувати трансформаційний вектор еволюції національної економіки країни, орієнтований на збереження фінансової безпеки. Відповідно, необхідно враховувати дані аспекти при обґрунтуванні та розробці моделі посилення

фінансової безпеки розвитку сільського господарства, формування якої передбачає адаптацію аграрної, соціально-екологічної, фінансової, інвестиційно-інноваційної та зовнішньоекономічної політики.

Модель посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства має передбачати стратегічне управління, яке дозволяє ефективну адаптацію до мінливого зовнішнього середовища, попередження та нейтралізації небажаних ризиків та загроз, досягнення фінансових інтересів та довгострокового успіху суб'єктів господарювання сільського господарства в процесі забезпечення фінансової безпеки розвитку сільського господарства. Виходячи зі стану функціонування галузі в Україні та орієнтуючись на тенденції розвитку світового аграрного ринку, доцільно формувати стратегію посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства із орієнтацією на вирішення головних проблем. Тому зважаючи на існуючий стан функціонування економічної системи країни зауважимо, що стратегія посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства в найбільш агрегованому вигляді включає чотири найважливіших складових, а саме: стратегію управління фінансовими ризиками; стратегію управління структурою капіталу; стратегію управління грошовими потоками та антикризову фінансову стратегію [1, с.23].

Модель посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства передбачає врахування можливих варіантів розвитку, прогнозування грошового потоку і скільки для цього необхідно витратити в поточному і найближчих періодах. Іншою складовою ефективною стратегії посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства варто назвати стратегію управління структурою капіталу, яка орієнтована на встановлення оптимального поєднання необхідних класичних та альтернативних джерел фінансування [2]. Для подолання кризових явищ в системі антикризового управління виділяють наступні стратегії управління ризиками: – стратегія уникнення ризику; – стратегія прийняття ризику. Методами, які можливо ефективно використовувати для посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства можуть бути:

уникнення ризику, лімітування концентрації ризику, хеджування, диверсифікація, розподіл ризику, самострахування.

Формування та реалізація моделі посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства повинна здійснюватися у межах відповідної концепції, запровадження якої передбачає реалізацію ключових положень діючих державних цільових програм та стратегій розвитку. Доведено, що модель посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства має базуватися на механізмі формування фінансової безпеки, який націлений перш за все на забезпечення таких елементів, як фінансова самодостатність, фінансова стійкість, фінансова надійність, фінансова незалежність та фінансова надійність. Вважаємо, що для вирішення даних аспектів необхідно встановити алгоритм фінансового забезпечення, який дозволить безперервне надходження фінансових ресурсів. В сучасних умовах для фінансування сільського господарства використовують класичні джерела ресурсів: власні кошти господарюючих суб'єктів, кредитні та інвестиційні фінансові ресурси.

Перш за все варто зазначити, що існуючий стан нестабільного функціонування господарюючих суб'єктів аграрного сектору спричинює високу ризикованість для їх фінансування через банківські кредитні механізми, що призводить до непомірно високих відсоткових ставок за кредитними ресурсами. Відповідно, фінансова безпека розвитку сільського господарства погіршується через збільшення кінцевої вартості фінансових ресурсів, які використовуватимуться у виробничих процесів.

Аналіз інших можливих джерел фінансування для посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства виявив, що високою ефективністю користуються такі інструменти як акредитиви, банківські гарантії, овердрафт, товарний кредит і торгове фінансування, бартерні операції, кредити в іноземній валюті від нерезидентів, лізинг тощо. Найбільш прийнятним для сільського господарства на нашу думку є лізинг, який дозволяє врахувати особливості господарської діяльності галузі [3]. Розвиток сільського господарства у контексті посилення його фінансової безпеки

орієнтований на інноваційний шлях еволюції, який має залучати перспективні фінансові ресурси. Нерозвиненість вітчизняного ринку та загострення конкурентної боротьби стимулюють використовувати із цією метою саме венчурний капітал. Вважається, що використання венчурного капіталу притаманне для високо інноваційних проєктів, яким характерне ризикованість та непередбачуваність отриманого результату діяльності. Але якісний та ефективний розвиток сільського господарства не можливий без перспективних наукових впроваджень, сучасних інноваційних розробок та забезпечення конкурентоздатності виготовленої продукції. Тому саме залучення венчурного капіталу у діяльність господарюючих суб'єктів сільського господарства дозволить вирішити одразу декілька проблемних питань галузі: оптимізацію структури капіталу та інноваційний конкурентоздатний розвиток сільського господарства, що посилить фінансову безпеку розвитку сільського господарства.

Зважаючи на сучасний стан економіки країни, вважаємо, що посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства може відбуватися за двома сценаріями: інерційним сценарієм (віддзеркалює існуючі тенденції розвитку країни та сільського господарства) та, відповідно до розробленої моделі, за сценарієм посилення фінансової безпеки [4].

Таким чином, орієнтуючись на вище зазначене вважаємо, що модель посилення фінансової безпеки розвитку сільського господарства завдяки запровадженню відповідних резервів та моделі управління, використовуючи запропоновану стратегію сприятиме: підвищенню фінансової ефективності діяльності сільського господарства, фінансовій незалежності сільськогосподарських підприємств, стабільності розвитку галузі; зміцненню конкурентоздатності сільського господарства країни; забезпеченню продовольчої безпеки; зростанню добробуту нації; посиленню зовнішньоекономічних зв'язків тощо.

Список літератури:

1. Барашьян В. Ю. Системный подход к разработке стратегии

обеспечения финансовой безопасности предприятия / В. Ю. Барашьян, С. В. Верещага // Теоретические и прикладные аспекты современной науки. – 2014. – №5-5. – С. 20-24

2. Дем'яненко М.Я. Фінансові ресурси сільськогосподарських підприємств України: теорія і практика : монографія / М.Я. Дем'яненко, О.І. Зуєва. – К. : ННЦ ІАЕ, 2010. – 190 с

3. Пристемський О.С. Аналіз індикаторів фінансової безпеки розвитку сільськогосподарського підприємства/ О.С. Пристемський // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія “Міжнародні економічні відносини та світове господарство”. - 2017, С.80-83.

4. Пристемський О.С., Танклевська Н.С. Основні принципи формування та забезпечення фінансової безпеки підприємств// Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. – Спецвипуск. – Полтава: ПДДА. – 2013. С. 41-46.

СОЦІАЛЬНИЙ СУПРОВІД ЯК ВИД СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ

Приц Руслана Сергіївна

Дрогобицький державний педагогічний університет
імені Івана Франка

Сутність поняття «соціальний супровід» як виду соціальної роботи, наведено у Законах України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» та «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування». Відповідно до цих законів: соціальний супровід – вид соціальної роботи, спрямованої на здійснення соціальної опіки, допомоги та патронажу соціально незахищених категорій дітей та молоді з метою подолання життєвих труднощів, збереження, підвищення їхнього соціального статусу. У нормативних